

JAKUB (Rdz 32, 23-29)

- ^a
K. Noc już zapadła, gdy Jakub powstał,
^F
zabrał swe żony
^{E'}
i wszystkie swe dzieci,
^a
i przepawił się przez bród Jabboku.
- Kiedy już ich zabrał i przepawił przez potok,
^F
przeniósł potem
^E
całe swe mienie:
^a
i pozostał sam jeden.
- ^G ^a
Wtedy ktoś zмагаł się z nim.
- ^G ^a
W. Wtedy ktoś zмагаł się z nim.
- ^G
K. Wtedy ktoś zмагаł się z nim
^a
aż do jutrzeńki.
- A widząc,
^F
że nie może go przemóc,
uderzył w staw biodrowy,
^E
a staw Jakuba się zwicznął
^a
w czasie walki z nim.
- ^G ^a
Zostaw mnie, bo już wstaje jutrzeńka.
- ^G ^a
W. Zostaw mnie, bo już wstaje jutrzeńka.

^G
K. Zostaw mnie, bo już wstaje jutrzeńka. ^a

^C ^D
Ja nie wypuszczę Cię,
^F ^E
jeśli mnie nie pobłogosławisz. }

^{E⁷} ^a
K. A Bóg go zapytał:

„Jakie jest Two imię?” (2 x)

^F
„Jakub” odpowiedział on,

^E
„Jakub” odpowiedział on.

^{E⁷} ^a
Nie będziesz zwał się dłużej Jakubem.

^G ^a
W. Izrael, Izrael,

^G ^a
Izrael będzie two imię.

^G ^a
Izrael: poznałeś swoją bezsilność.

^G ^a
Izrael: Bóg będzie twoim oparciem,

^G ^a
Izrael: potężny w Bogu,

^G ^a
Izrael: będziesz zwyciężać.

^G ^a
Izrael: poznałeś swoją bezsilność.

^G ^a
Izrael: Bóg będzie twoim oparciem.

^G ^a
K. Izrael, Izrael,

^G
Izrael, Izrael

^a
będzie two imię.